

Słowo wstępne

Oddajemy do Państwa rąk XVII już numer „Literatury i Kultury Popularnej”. Wszystkie prace są w języku polskim; czytelnikom obcojęzycznym podstawowe informacje o treści poszczególnych tekstów przekazane zostały w zamieszczonych pod artykułami streszczeniach w języku angielskim. Do tomu dołączyliśmy ułatwiający poszukiwanie konkretnych opracowań *Indeks osób* oraz *Biogramy autorów*, ujawniające ich zainteresowania i dorobek naukowy.

Choć tom nie został ściśle sprofilowany, ponad połowa znajdujących się w nim prac poświęcona została tematyce związanej z grami fabularnymi, zwanymi z angielskiego RPGs (*role-playing games*). Zyskały one sporą popularność zarówno za granicą, jak i w Polsce, i choć ich rynek ciągle się powiększa i przez cały czas powstają nowe gry, bądź też modyfikuje się te już znane, stan badań nad tym zjawiskiem jest wciąż mało zaawansowany, zwłaszcza w Polsce, mimo aktywnej działalności Polskiego Towarzystwa Badania Gier.

Tym bardziej cieszy fakt, iż problematyką związaną z RPGs zajęło się tylu młodych badaczy. Poświęcone różnym aspektom związanym z RPGs artykuły Kamili Michalak, Adama Mazurkiewicza, Tomasza Smejliśa, Zbigniewa Wąlaszewskiego, Marcina Rusnaka, Stanisława Krawczyka stanowić mogą, jak sądzę, istotny przyczynek do rozwoju tych badań w Polsce. Autorzy tekstów zajmują się zarówno propozycjami metodologicznymi, miejscem RPGs w tradycji literatury i kultury popularnej, historią i możliwymi kierunkami rozwoju gier fabularnych, jak i analizą poszczególnych gier oraz sposobów prezentacji tematów i postaci. Inspirującym dopełnieniem tych rozważań jest artykuł Kseni Olkusz analizujący motyw gry komputerowej w zbiorze opowiadań dwójki polskich autorów grozy — w *Sepach* Roberta Cichowlasa i Jacka M. Rostockiego.

Drugą grupę tekstów zamieszczonych w niniejszym numerze stanowią te poświęcone *stricte* literaturze popularnej. Otwiera ją cenna i stawiająca wiele ważnych pytań o rolę literatury popularnej praca Jakuba Z. Lichańskiego, analizująca zasadniczo płynące z tejże literatury zagrożenia i korzyści. Kolejne dwa artykuły poświęcone zostały polskiej prozie. W pierwszym z nich Violetta Wróblewska omówiła kierunki rozwoju rodzimej prozy kryminalnej po zmianach politycznych roku 1989. Obecności przysłów w twórczości Mariusza Wollnego, jednego z najciekawszych współczesnych polskich autorów powieści kryminalno-histo-

rycznych i awanturniczo-przygodowych, utrzymanych w soczystym XIX-wiecznym stylu, dotyczy artykuł Wiesława Olkusza. Z kolei Liwiusz Piórko zajął się wybranymi aspektami twórczości amerykańskiego pisarza postmodernistycznego Thomasa Pynchona, w tym nawiązaniem do tradycji kultury popularnej.

Ostatnią propozycją tomu jest sporządzona przez Krystynę Walc bibliografia prac poświęconych literaturze i kulturze popularnej, wydanych w roku 2009 (z uzupełnieniami za rok 2010). Wagę tego wykazu z pewnością docenią ci czytelnicy, którzy poszukują nowych opracowań literatury i kultury popularnej i pragną na bieżąco znać stan badań. Bibliografia zawiera zarówno druki zwarte, jak i prace rozproszone w różnych pismach; ich duża liczba wyraźnie wskazuje, że dziedzina, którą się zajmujemy, intensywnie się rozwija.

Dziękując wszystkim Autorom za wkład wniesiony w rozwój badań nad literaturą i kulturą popularną, nad jej nowymi zjawiskami i kontekstami, wyrażam nadzieję, że publikowane w naszym periodyku prace staną się nie tylko inspiracją do dalszych, nowych, jeszcze bardziej pogłębionych badań, ale także przybliżą tematykę współczesnej kultury popularnej tym wszystkim, którzy są nią zainteresowani.

Anna Gemra